

Sygn. akt II K 161/15

WYROK ŁĄCZNY W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 25 maja 2015r.

Sąd Rejonowy w Jeleniej Górze Wydział II Karny w składzie:

Przewodniczący: SSR Maria Migoń - Karwowska

Protokolant: Bożena Cybin

po rozpoznaniu w dniu 25 maja 2015 r.

s p r a w y : **A. P.**

syna Z. i T. z domu S.

urodzonego w dniu (...) w J.

skazanego prawomocnymi wyrokami:

1. wyrokiem Sądu Rejonowego w Jeleniej Górze z dnia 17.08.2012 r. w sprawie II K 830/12, za czyn z art. 286 § 1 k.k. i art. 270 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. i art. 64 § 1 k.k., popełniony w dniu 28 czerwca 2011 r., na karę 7 miesięcy pozbawienia wolności;
2. wyrokiem Sądu Rejonowego w Jeleniej Górze z dnia 22.10.2013 r. w sprawie II K 664/13 za ciąg przestępstw z art. 286 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k., popełnionych w dniach: 3, 4, 7, 8 i 9 kwietnia 2012 r., na karę roku pozbawienia wolności;
3. wyrokiem Sądu Rejonowego w Świnoujściu z dnia 31.03.2014 r. w sprawie II K 410/13, za czyn z art. 286 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k., popełniony w dniu 31 sierpnia 2012 r., na karę 6 miesięcy pozbawienia wolności;
4. wyrokiem Sądu Rejonowego w Jeleniej Górze z dnia 18.09.2014 r. w sprawie II K 872/14, za czyn z art. 62 ust. 1 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii, popełniony w dniu 11 lutego 2014 r., na karę 2 miesięcy pozbawienia wolności;
5. wyrokiem Sądu Rejonowego w Chrzanowie z dnia 16.10.2014 r. w sprawie II K 446/14, za czyn z art. 286 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k., popełniony w dniu 6 kwietnia 2012 r., na karę 8 miesięcy pozbawienia wolności;
6. wyrokiem Sądu Rejonowego w Jeleniej Górze z dnia 4.12.2014 r. w sprawie II K 873/14:
 - a) za czyn z art. 278 § 5 k.k. i art. 275 § 1 k.k. i art. 276 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. i art. 64 § 1 k.k., popełniony w okresie od 1 do 2 lutego 2014 r., na karę 8 miesięcy pozbawienia wolności,
 - b) za czyn z art. 279 § 1 k.k. i art. 287 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k., art. 12 k.k. i art. 64 § 1 k.k., popełniony w okresie od 2 do 4 lutego 2014 r., na karę roku pozbawienia wolności,oraz na karę łączną roku i 3 miesięcy pozbawienia wolności;
7. wyrokiem Sądu Rejonowego w Jeleniej Górze z dnia 29.01.2015 r. w sprawie II K 1643/14, za czyn z art. 286 § 1 k.k. i art. 275 § 1 k.k. i art. 270 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. i art. 64 § 1 k.k., popełniony w okresie od stycznia 2013 r. do dnia 22 października 2013 r., na karę 10 miesięcy pozbawienia wolności;

8. wyrokiem Sądu Rejonowego w Jeleniej Górze z dnia 11.02.2015 r. w sprawie II K 691/14 za czyn z art. 286 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k., popełniony w dniu 10 czerwca 2012 r., na karę roku pozbawienia wolności i karę 100 stawek grzywny, przy ustaleniu wysokości jednej stawki na kwotę 10 złotych;

I. na podstawie art. 85 k.k. i art. 86 § 1 k.k. kary pozbawienia wolności orzeczone wyrokami opisanymi w pkt 1, 2, 5 i 8 części wstępnej wyroku łączy i orzeka wobec skazanego **A. P.** karę łączną 2 (dwóch) lat pozbawienia wolności;

II. na podstawie art. 63 § 1 k.k. w zw. z art. 577 k.p.k. na poczet orzeczonej kary łącznej zalicza skazanemu następujące okresy: od dnia 24.05.2013 r. do dnia 15.11.2013 r., od dnia 06.08.2014 r. do dnia 25.05.2015 r.;

III. na podstawie art. 85 k.k. i art. 86 § 1 k.k. kary pozbawienia wolności orzeczone wyrokami opisanymi w pkt 3, 4, 6 a, 6 b i 7 części wstępnej wyroku łączy i orzeka wobec skazanego **A. P.** karę łączną 1 (jednego) roku i 8 (ośmiu) miesięcy pozbawienia wolności;

IV. na podstawie art. 63 § 1 k.k. w zw. z art. 577 k.p.k. na poczet orzeczonej kary łącznej zalicza skazanemu następujący okres odbywania kary od dnia 11.02.2014 r. do dnia 31.03.2014 r.;

V. na podstawie art. 575 § 1 k.p.k. stwierdza, iż wyroki podlegające połączeniu ulegają osobnemu wykonaniu w zakresie nieobjętym wyrokiem łącznym;

VI. na podstawie art. 29 ust. 1 ustawy prawo o adwokaturze zasądza od Skarbu Państwa na rzecz adwokata P. H. kwotę 120 złotych tytułem nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej oskarżonemu z urzędu oraz kwotę 27,60 złotych tytułem podatku VAT;

VII. na podstawie art. 624 § 1 k.p.k. zwalnia skazanego od zapłaty na rzecz Skarbu Państwa kosztów sądowych związanych z wydaniem wyroku łącznego.

UZASADNIENIE

W dniu 20 lutego 2015 roku skazany A. P. wniósł o wydanie wyroku łącznego i połączenie kar pozbawienia wolności wymierzonych wyrokami Sądu Rejonowego w Jeleniej Górze w sprawach o sygnaturach akt: II K 872/14, II K 873/14, II K 1643/14 i II K 691/14 oraz wyrokiem Sądu Rejonowego w Chrzanowie w sprawie o sygnaturze akt II K 446/14.

dowód: wniosek skazanego k. 1

W toku postępowania Sąd ustalił, iż A. P. był skazany następującymi wyrokami:

9. wyrokiem Sądu Rejonowego w Jeleniej Górze z dnia 17.08.2012 r. w sprawie II K 830/12, za czyn z art. 286 § 1 k.k. i art. 270 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. i art. 64 § 1 k.k., popełniony w dniu 28 czerwca 2011 r., na karę 7 miesięcy pozbawienia wolności;

10. wyrokiem Sądu Rejonowego w Jeleniej Górze z dnia 22.10.2013 r. w sprawie II K 664/13 za ciąg przestępstw z art. 286 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k., popełnionych w dniach: 3, 4, 7, 8 i 9 kwietnia 2012 r., na karę roku pozbawienia wolności;

11. wyrokiem Sądu Rejonowego w Świnoujściu z dnia 31.03.2014 r. w sprawie II K 410/13, za czyn z art. 286 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k., popełniony w dniu 31 sierpnia 2012 r., na karę 6 miesięcy pozbawienia wolności;

12. wyrokiem Sądu Rejonowego w Jeleniej Górze z dnia 18.09.2014 r. w sprawie II K 872/14, za czyn z art. 62 ust. 1 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii, popełniony w dniu 11 lutego 2014 r., na karę 2 miesięcy pozbawienia wolności;

13. wyrokiem Sądu Rejonowego w Chrzanowie z dnia 16.10.2014 r. w sprawie II K 446/14, za czyn z art. 286 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k., popełniony w dniu 6 kwietnia 2012 r., na karę 8 miesięcy pozbawienia wolności;

14. wyrokiem Sądu Rejonowego w Jeleniej Górze z dnia 4.12.2014 r. w sprawie II K 873/14:

c) za czyn z art. 278 § 5 k.k. i art. 275 § 1 k.k. i art. 276 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. i art. 64 § 1 k.k., popełniony w okresie od 1 do 2 lutego 2014 r., na karę 8 miesięcy pozbawienia wolności,

d) za czyn z art. 279 § 1 k.k. i art. 287 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k., art. 12 k.k. i art. 64 § 1 k.k., popełniony w okresie od 2 do 4 lutego 2014 r., na karę roku pozbawienia wolności,

oraz na karę łączną roku i 3 miesięcy pozbawienia wolności;

15. wyrokiem Sądu Rejonowego w Jeleniej Górze z dnia 29.01.2015 r. w sprawie II K 1643/14, za czyn z art. 286 § 1 k.k. i art. 275 § 1 k.k. i art. 270 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. i art. 64 § 1 k.k., popełniony w okresie od stycznia 2013 r. do dnia 22 października 2013 r., na karę 10 miesięcy pozbawienia wolności;

16. wyrokiem Sądu Rejonowego w Jeleniej Górze z dnia 11.02.2015 r. w sprawie II K 691/14 za czyn z art. 286 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k., popełniony w dniu 10 czerwca 2012 r., na karę roku pozbawienia wolności i karę 100 stawek grzywny, przy ustaleniu wysokości jednej stawki na kwotę 10 złotych.

dowód: dane o karalności k. 11-14, odpisy orzeczeń k. 6, 7-8, 9, 10, 20-21, 22-23, 24, 25, 26-27, 28-29,

Zachowanie skazanego A. P. w okresie pozostawania w jednostce penitencjarnej oceniono jako przeciętne. Skazany przebywa w jednostkach penitencjarnych od 7 sierpnia 2014 roku, odbywając karę pozbawienia wolności. Skazany był nagradzany dwukrotnie, zaś raz był ukarany dyscyplinarnie. Nie jest uczestnikiem podkultury przestępczej. Wobec przełożonych zachowuje się regulaminowo. Nie ma konfliktów ze współosadzonymi. Przestrzega ustalonego porządku wewnętrznego. Karę pozbawienia wolności odbywa w systemie programowanego oddziaływania. Przeciętnie realizuje obowiązki wynikające z indywidualnego programu oddziaływania. Ukończył program resocjalizacji z zakresu przeciwdziałania uzależnieniom od substancji psychoaktywnych. Z uwagi na rozpoznane uzależnienie od środków psychotropowych ma wyznaczony termin leczenia odwykowego w Zakładzie Karnym w Ł. w sierpniu 2016 roku. Jest zatrudniony na terenie jednostki penitencjarnej. Kontakt zewnętrzny utrzymuje z bratem, byłą konkubiną oraz córką.

dowód: opinia o skazanym k. 47,

Sąd zważył, co następuje:

Stosownie do treści art. 569 § 1 k.p.k. jeżeli zachodzą warunki do orzeczenia kary łącznej w stosunku do osoby prawomocnie skazanej wyrokami różnych sądów, właściwy do wydania wyroku łącznego jest ten sąd, który wydał ostatni wyrok skazujący w pierwszej instancji. Przepis art. 85 k.k. stanowi, iż jeżeli sprawca popełnił dwa lub więcej przestępstw, zanim zapadł pierwszy wyrok, chociażby nieprawomocny, co do któregośkolwiek z tych przestępstw i wymierzono za nie kary tego samego rodzaju albo inne podlegające łączeniu, sąd orzeka karę łączną, biorąc za podstawę kary z osobna wymierzone za zbiegające się przestępstwa. Potrzeba wydania wyroku łącznego zachodzi wówczas, gdy sprawca przed datą pierwszego wyroku skazującego popełnił wiele przestępstw, ale z różnych przyczyn, nie został za nie skazany jednym wyrokiem, lecz wieloma wyrokami. Rodzi to konieczność w wyroku łącznym takiego łączenia kar orzeczonych za poszczególne przestępstwa, jak miałyby to miejsce, gdyby sprawy o te przestępstwa były rozpoznawane w jednym postępowaniu, a więc łączenia je w taki sposób, w jaki zostałyby połączone w pierwszym wyroku skazującym. Oznacza to, że granicą wyznaczającą możliwość łączenia kar w wyroku łącznym jest data wydania pierwszego wyroku skazującego. Przestępstwa popełnione po tej dacie mogą tworzyć odrębny zbieg, skutkujący orzeczeniem odrębnej kary łącznej. Według art. 86 § 1 k.k. Sąd wymierza karę łączną w granicach od najwyższej z kar wymierzonych za poszczególne przestępstwa do ich sumy, nie przekraczając jednak 810 stawek dziennych grzywny, 2 lat ograniczenia wolności albo 15 lat pozbawienia wolności.

Z kolei z treści art. 570 k.p.k. wynika, iż wyrok łączny sąd wydaje z urzędu lub na wniosek skazanego albo prokuratora. Skoro postępowanie o wyrok łączny może być wszczęte także z urzędu, to sąd nie jest związany treścią wniesionego

przez skazanego wniosku o wydanie wyroku łącznego. W konsekwencji, sąd powinien również z urzędu wydać wyrok łączny, jeżeli istnieje taka możliwość w odniesieniu do skazań niepowołanych we wniosku.

W przedmiotowej sprawie w stosunku do skazanego A. P. zostały spełnione w całości przesłanki z art. 85 k.k. w stosunku do kar pozbawienia wolności orzeczonych wyrokami w sprawach o sygn. akt II K 830/12, II K 664/13, II K 691/14 Sądu Rejonowego w Jeleniej Górze oraz II K 446/14 Sądu Rejonowego w Chrzanowie. Czyny, za które A. P. został skazany, popełnił on przed wydaniem pierwszego chronologicznie wyroku z dnia 17 sierpnia 2012 roku w sprawie o sygn. akt II K 830/12. Kary wymierzone tymi wyrokami to kary pozbawienia wolności, a zatem podlegające łączeniu. Sąd mógł orzekać karę łączną w granicach od roku do 3 lat i 3 miesięcy pozbawienia wolności. Z istoty kary łącznej wynika, że może ona zostać wymierzona przy zastosowaniu zasady absorpcji, kumulacji bądź też asperacji. System absorpcji kar znajduje zastosowanie w stosunku do skazanych, których wszystkie czyny wykazują bardzo bliską więź podmiotową i przedmiotową, popełnili oni przestępstwa o nieznacznym stopniu szkodliwości społecznej, niewielkim rozmiarze winy, orzeczono wobec nich kary w minimalnym rozmiarze, a nadto poddali się resocjalizacji, zrywając z dotychczasowym nagannym trybem życia. Natomiast system kumulacji kar stosuje się wobec sprawców niepoprawnych, którzy z popełniania przestępstw uczynili sobie źródło utrzymania, dopuścili się czynów o znacznej społecznej szkodliwości i wysokim rozmiarze winy. Szczególne dyrektywy, którymi Sąd winien się kierować przy podejmowaniu decyzji o wymiarze kary łącznej wymienia przepis art. 571 § 1 k.p.k. Zgodnie z jego treścią należało uwzględnić opinię o zachowaniu się skazanego podczas odbywania kary, informację o jego warunkach rodzinnych i majątkowych oraz o stanie jego zdrowia, jak również dane o odbyciu kar z poszczególnych wyroków. Poza tymi regułami należało mieć na uwadze także dyrektywy ogólne sformułowane w art. 53 § 1 i 2 k.k.

Uwzględniając powyższe dyrektywy Sąd, wymierzył skazanemu karę łączną 2 lat pozbawienia wolności. Sąd orzekając karę łączną miał na względzie okoliczność, iż czyny skazanego nie wykazały szczególnej bliskości czasowej - zostały one popełnione na przestrzeni blisko roku. Z drugiej strony Sąd miał na uwadze, że przestępstwa te zostały skierowane przeciwko temu samemu dobru chronionemu prawnie. Brak ścisłego związku czasowego pomiędzy przypisanymi skazanemu przestępstwami przemawia przeciwko stosowaniu zasady pełnej absorpcji przy określaniu wymiaru kary łącznej. Niezależnie od możliwości zastosowania przy wymiarze kary łącznej zasady pełnej absorpcji, asperacji, jak i zasady pełnej kumulacji, oparcie wymiaru kary na zasadzie absorpcji lub kumulacji, jak wskazano powyżej, traktować należy jako rozwiązanie skrajne, stosowane wyjątkowo i wymagające szczególnego uzasadnienia. Takiego szczególnego uzasadnienia Sąd w tej sprawie się nie dopatrył. Priorytetową zasadą wymiaru kary łącznej powinna być zasada asperacji.

W ocenie Sądu skazany A. P. nie wyciągnął jeszcze należytych wniosków z orzeczonych względem niego kar. Zdaniem Sądu skazany w niedostatecznym stopniu uświadomił sobie nieopłacalność popełniania przestępstw oraz wdrożył się do przestrzegania zasad porządku prawnego i współżycia społecznego. Świadczy o tym fakt, iż skazany jest osobą wielokrotnie karaną sądownie. Jak wynika z danych o karalności poza opisanymi wyżej wyrokami A. P. przed ich popełnieniem był karany sześcioma innymi wyrokami sądów, na przestrzeni lat 2004 – 2009.

W przedmiotowej sprawie zaistniały także podstawy do orzeczenia kolejnej kary łącznej. I tak, połączeniu podlegały kary orzeczone wyrokami w sprawach o sygn. akt II K 410/13 Sądu Rejonowego w Świnoujściu, II K 872/14, II K 873/14 i II K 1643/14 Sądu Rejonowego w Jeleniej Górze. Sąd wymierzył karę łączną mając na względzie granice wymiaru tej kary, tj. od roku pozbawienia wolności do 3 lat i 2 miesięcy pozbawienia wolności. Sąd orzekając karę łączną w wymiarze 1 roku i 8 miesięcy pozbawienia wolności miał na względzie stosunkowo długi odstęp czasowy pomiędzy czynami, wynoszący półtora roku, a także odmiennność rodzajową jednego z czynów, objętego wyrokiem wydanym w sprawie II K 872/14 (posiadanie środków psychotropowych). Przy wymiarze kary miał też na względzie Sąd okoliczność, że trzy z czynów skazanego zostały skierowane w przeciwko temu samemu dobru chronionemu prawnie, tj. przeciwko mieniu. Sąd uwzględnił także wszystkie przywołane wyżej okoliczności przedmiotowe i podmiotowe, dotyczące skazanego.

W ocenie Sądu obie kary łączne wymierzone skazanemu będą wystarczające dla osiągnięcia zakładanych wobec A. P. celów kary zarówno w zakresie prewencji indywidualnej, jak i ogólnej. Zdaniem Sądu taki wymiar kar łącznych

zagwarantuje, że skazany w sposób trwały zmieni sposób swego życia i nie wkroczy ponownie na drogę przestępstwa, poddając się ostatecznie procesowi resocjalizacji.

Stosownie do treści art. 63 § 1 k.k. w zw. z art. 577 k.p.k. na poczet orzeczonych kar łącznych Sąd zaliczył skazanemu okresy odbytych przez niego kar pozbawienia wolności w poszczególnych sprawach.

Pozostałe rozstrzygnięcia zawarte w wyrokach podlegających łączeniu, a co do których nie wydano orzeczenia o ich połączeniu, zostały utrzymane w mocy.

Na podstawie art. 29 ust. 1 ustawy z dnia 26.05.1982 r. Prawo o adwokaturze Sąd zasądził od Skarbu Państwa na rzecz adw. P. H. kwotę 147,60 złotych tytułem zwrotu kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej skazanemu z urzędu, w tym kwotę 27,60 złotych tytułem podatku VAT.

O kosztach Sąd orzekł na podstawie art. 624 § 1 k.p.k. z uwagi na sytuację majątkową skazanego, przebywającego w jednostce penitencjarnej, uznając uiszczenie tych kosztów przez skazanego za zbyt uciążliwe.